

§ 2.

Hovedgaarde maa ved Udstyknng ikke nedbringes under 60 Tdr. Land boniteret Maal efter den Jordbonitering, der lægges til Grund ved Udstyknngen. Ved en Hovedgaard forslaas i denne Lov en Gaard, hvis Jorder er Hovedgaardstakst, og som ved denne Lovs Krafttræden har et Jordtilliggende af 60 Tdr. Land til Taksten 24 (boniteret Maal) eller derover efter Matrifukstaksationen, og som ikke er en fra en Hovedgaard udfkilt Parcel.

Selbejerbøndergaarde maa ved Udstyknng ikke nedbringes under 12 Tdr. Land boniteret Maal med et Hartkornsbetøb af mindst 1 Tønde efter den Jordbonitering, der lægges til Grund ved Udstyknngen. Ved en Selbejerbondegaard forstaas i denne Lov et Afsbrug paa 1 Td. Hartkorn og derover, hvis Jordtilliggende enten helt eller for den væsentligste Dels Vedkommende er Bondejord, og om hvilken det ikke for Ministeriet godtgøres, enten at Ejendommen er en Parcel af en Gaard, der lovlig er nedlagt eller ved hvis Udstyknng en Hovedparcel er ladet tilbage, eller at Tilliggendet er Jord, som ved Udstyknngen er holdt uden for, hvad der blev tillagt Gaardene, eller at Ejendommen helt eller for den væsentligste Dels Vedkommende er dannet af Fæstjerd, der i Henshold til Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen af 19de Februar 1861 § 2 er udtaget til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord. Som Selbejerbondegaard betragtes med Hensyn til Udstyknng endvidere enhver Ejendom, paa hvilken der ved tinglæst Deklaration eller paa anden Maade er lagt særlig Forpligtelse til at behandles overensstemmende med Lovgivningens Forskrifter om Bøndergaarde.

Pligthuse maa ved Udstyknng ikke nedbringes under 1½ Td. Land boniteret Maal. Ved et Pligthus forslaas i denne Lov et Afsbrug, paa hvilket der hviler Forpligtelse til at opretholdes som Husmandsbrug.

Ved Udstyknng af Fæstegaarde under et Gods gælte fremdeles Reglerne i Loven af 9de Marts 1872 §§ 1 og 2, dog at Hovedparcellens mindste Størrelse efter § 1 fremtidig fastsættes til 12 Tdr. Land boniteret Maal med et Hartkornstilliggende af mindst 1 Tønde.

Samlede Fredskovsfræknnger maa ikke udstykkes i mindre Lodder end paa 100 Tdr. Land geometrisk Maal, og kunne saadanne samlede Fredskovsfræknnger, der allerede ere mindre end 200 Tdr. Land, ikke ved Udstyknng deles. Hvorvidt en Skov, om hvis Udstyknng der er Spørgsmaal, er en „samlet Fredskovsfræknng“, afgøres af Landbrugsministeren.

§ 3.

Landbrugsministeren er bemyndiget til at fravige de i § 2 fastsatte Indskrænkninger i Retten til Jords Udstyknng i følgende Tilfælde:

naar den paagældende Ejendoms Jordtilliggende har en saa spredt Beliggenhed eller er af en saa uforholdsmæssig Størrelse, at en hyderligere Udstyknng maa anses for hensigtsmæssig,

naar de stedlige Forhold gøre det ønskeligt, at Jord frastilles Ejendommen til Udlægning af Husmandsbrug, i hvilket Tilfælde der bliver at paalægge de udlagte Lodder tinglæst Forpligtelse til at opretholdes som saadanne, hvilken Forpligtelse kun kan ophæves af Landbrugsministeren efter Kommunalbestyrelsens Anbefaling,

naar en købstadlignende Bebyggelse er opstaaet i Ejendommens Nærhed,

naar Jord ønskes frastilt til offentlig Brug, samt for Fredskovs Vedkommende, naar særlige Omstændigheder efter Landbrugsministerens Skøn tale for en hyderligere Udstyknng.